

15.2.2019

AAMULEHDEN NIMIKKOKONSERTTI

Pe 15.2. klo 19
Tampereen tuomiokirkko

TAMPERE FILHARMONIA
Matias Häkkinen, musiikinjohto ja cembalo

HENRY PURCELL (1659-1695)
Musiikkia kuningatar Marian (II) hautajaisiin (Z. 860)

CLAUDIO MONTEVERDI (1567-1643)
Alkusoitto oopperasta Il Ritorno di Ulisse in Patria d-molli

DIETRICH BUXTEHUDE (1637-1707)
Kantaatti Alles was ihr tut G-duuri
(instrumentaaliversio, ilman kuoroa)
I Sinfonia

ARVO PÄRT (1935-)
Summa jousiorkesterille

HENRY PURCELL (1659-1695)
Passacaglia oopperasta Kuningas Arthur (Z.628)

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)
Orkesterisarja nro 3 D-duuri BWV 1068
I Overture
II Air
III Gavotte I / II
IV Bourrée
V Gigue

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL (1685-1759)
Alkusoitto oopperasta Acis ja Galatea HWV 49

GEORG MUFFAT (1653-1704)
Sonaatti V G-duuri kokoelmasta Armonico Tributo

Konserttiohjelman on koonnut ja osin sovittanut Matias Häkkinen.

Konsertti päättyy noin klo 20.30.
Konsertin valokuvaus, videointi ja muu tallentaminen on kielletty.
Suljethan matkapuhelimesi konsertin ajaksi, kiitos.

ILLAN KOKOONPANO

I-viulu

Maria Itkonen
3. konserttimestari
Riikka Marttila*
Lotta Laaksonen***tp.
Lea Antola
Adriana Iacovache-Pana
Katri Nikkanen

äänenjohtaja *
vuorotteleva äänenjohtaja **
varaäänenjohtaja ***
tilapäinen tp.

II-viulu

Heidi Kuula**
Hanna Parviainen***
Alina Petrenko
Heikki Hannikainen
Kristine Lilientale-Birzniece
Eeva-Liisa Suuronen

Altoviulu

Mikhail Slobodjaniuk
sooloaltisti
György Balázs *
Lauri Savolainen
Heili Hannikainen

Sello

Joona Pulkkinen
soolosellisti
Barbara Mussafia*tp.
Miika Jämsä

Kontrabasso

Joni Armio***
Juha Kleemola

Huilu

Nina Johnson***
Seppo Planman

Oboe

Juha Ala**
Kari Nikkanen

Fagotti

Marcin Wosinski***tp.

Trumpetti

Alessandro Chiavetta**
Aki Välimäki***
Juhani Listo tp.

Pasuuna

Antti Hirvonen*

Lyömäsoittimet

Péter Fodor***

MATIAS HÄKKINEN

Muusikko ja musiikin laaja-alainen asiantuntija **Matias Häkkinen** antaa mielellään kutsua itseään musiikin sekatyöläiseksi. Nimitys on osuva, sillä hän osaa ja tekee paljon. Hän on keskeinen vaikuttaja vanhan musiikin ja yleisemminkin klassisen musiikin kentällä kirjoittajana, pedagogina ja luennoitsijana, sekä lukuisissa musiikin alan asiantuntijatehtävissä. Häkkinen on konsertoinut ympäri Suomea sekä laajasti eri puolilla Eurooppaa sooloresitaaleissa, kamarimuusikkona, lied-pianistina, säestäjänä, korrepetiittorina, orkesterin johtajana, solistina ja jäsenenä. Häkkisen erityisen kiinnostuksen kohteita ovat 1600-luvun loppupuolen orkesteri- ja soolocembalopertuaarit, 1900-luvun alkupuolen vanhan musiikin kulttuuri, sekä improvisaatiotoiminta ja erilaiset soitinkokeilut. Tuomiokirkon konsertissa hän johtaa orkesteria pääosin cembalon takaa, ja on myös tehnyt uusia sovituksia kaikkiin konsertissa kuultaviin teoksiin.

Matias Häkkinen soittaa konsertissa upouutta Pirkanmaan kulttuurirahaston arvocembaloa. Soitin saapui Italian Toscanasta Tampereelle marraskuussa ja vihittiin käyttöön keskiviikkona 6.2. Tässä konsertissa sitä kuullaan ensi kertaa julkisesti. Instrumentin on rakentanut **Bruce Kennedy**, jonka soittimet ovat maailmanlaajuisesti erittäin arvostettuja. Pirkanmaan rahaston cembalo on ainoa hänen rakentamansa soitin koko Suomessa. Kennedyn instrumenttien laatu perustuu oivalliseen käsityötaitoon, erinomaisiin materiaaleihin ja tekijänsä pitkään kokemukseen.

- Cembalo on minulle jo tuttu, sillä toimin Suomen Kulttuurirahaston tilaamana sisäänajosoittajana, kun soitin saapui Suomeen. Kennedy-cembalo on erinomainen sekä mekaniikaltaan että äänen kvaliteetiltaan, joka on erityisen hienostunut ja laulava. Tunnen myös rakentaja Kennedyn hyvin ja olen vierailut hänen pajallaan ja soitinkokoelmansa luona useita kertoja työskentelemässä näiden erinomaisten instrumenttien kanssa, Häkkinen kertoo.

Soitin on kaksisormioinen Mietke-mallin cembalo. **Michael Mietke** oli 1700-luvun vaihteessa elänyt saksalainen cembalonrakentaja. **J. S. Bachin** tiedetään pitäneen arvossa erityisesti hänen rakentamiaan soittimia, ja hänen mallinsa on suosittu cembalonrakentajien keskuudessa edelleen. Kennedy-cembalo on osa Suomen Kulttuurirahaston soitinkokoelmaa.

HYPNOOTTINEN PASSACAGLIA

Tässä konsertissa sen suunnittelija on yksinkertaisesti kuunnellut henkilökohtaisia mieltymyksiään. ”Kävin läpi kappaleita, joita olen halunnut tehdä suuren orkesterin kanssa”, toteaa **Matias Häkkinen**. ”Suurimmaksi osaksi johdan orkesteria soittimeni takaa. Kutsun itseäni mieluummin *kanssasoittajaksi* kuin orkesterin johtajaksi”, sanoo Häkkinen, jolla on konsertissa myös soolo-osuuksia.

Matias Häkkinen on hankkinut kannuksensa vanhan musiikin tulkitsijana, mutta ei rajoitu pelkästään siihen. ”Omat juureni orkesterityöskentelyssä ovat kyllä 1600-luvun musiikissa, mutta se ei ole minulle ainoa musiikin tekemisen laji. Pidän suurena vahvuutena musiikin aikakerrostumien syvällistä ymmärtämistä. Vaikka kieli muuttuu ja lainasanoja tulee lisää, kielioppi säilyy. Kaikilta ajoilta tulee jotakin mukaan.”

Konserttikokonaisuutta pohtiessaan Häkkinen paneutui pikemminkin tunnelmaan, kuin temaattiseen yhteyteen. Häkkinen kutsuu kokonaisuutta intensiiviseksi ja vakavaksi. ”Teosten tapahtumat ovat melko hitaita, musiikin soinnissa ollaan vahvasti läsnä. On kiehtovaa ajatella, että musiikki kietoo yleisön ja esittäjät yhteiseen, joillain tasolla pyhään kokemukseen. Mietin myös akustiikkaa. Miten saadaan modernit soittimet soimaan ihanteellisella tavalla näissä teoksissa, ja tuomiokirkkoakustiikan hyvät puolet korostumaan.”

Konsertin avaa aikakautensa tärkein englantilaissäveltäjä **Henry Purcell**, jonka elämästä tiedetään verrattain vähän. Hän syntyi noin 1659 ja hänen arvellaan asuneen koko elämänsä Lontoon Westminsterissä, jonka kuuluisassa katedraalissa on kruunattu jokainen brittimonarkki vuodesta 1066 lähtien. Hänen isänsä kuului Kuninkaalliseen kapelliin, jonka kuorossa myös poika aloitti musiikkiopin-
tonsa.

Sittemmin Henry Purcellin ura jatkui mm. urkujen virittäjänä ja Kaarle II:n jousiorkesterin säveltäjänä, kunnes hänet nimitettiin Westminsterin katedraalin urkuriksi vuonna 1679. Hiukan myöhemmin hänestä tuli myös yksi Kuninkaallisen kapellin kolmesta vakinaisesta urkurista.

Purcellin sävellyksistä jälkipolville parhaimmin ovat säilyneet yli sata laulua, jotka ilmestyivät painettuna jo hänen elinaikanaan. Niistä enemmistö on hyvinkin maallisia sisältäen tavallisten rakkauslaulujen lisäksi juomalauluja. Orkesterikappaleista ja lauluista koostuvaa näyttämömusiikkia Purcell sävelsi mm. Shakespearen näytelmiin. Teatteri oli Lontoon tärkein taidemuoto eikä kaupungissa ollut oopperataloa vielä Purcellin elinaikana. Niinpä hänen laajassa tuotannossaan on vain yksi ooppera, joskus 1680-luvulla tyttökoulua varten sävelletty *Dido* ja *Aeneas*. Se on musiikin historian ensimmäinen ooppera, jossa sankari kuolee lavalla. Kaiken kaikkiaan Purcell sävelsi tehtävänsä ja ajan käytännön mukaan musiikkia laaja-alaisesti kirkolle, hoville ja yksityistilaisuuksiin.

Purcell ehti viroissaan palvella kolmea monarkkia: Jaakko II:a, Maria II:a ja Vilhelm Oranialaista, mikä on vaikuttavaa, ottaen huomioon, että Purcell itse oli kuollessaan vain 36-vuotias. Toinen hänen hallitsijoistaan, kuningatar Maria II, kuoli 32-vuotiaana joulukuun 28. päivänä 1694, ehdittyään hallita maataan viisi vuotta. Vaunujen edellä soitettava kuningattaren surumarssi *The Queens Funeral March Sounded before her Chariot* on tunnetuin Mary II:n laajasta hautajaismusiikista.

Purcellin puoliooppera *Kuningas Arthur* valmistui 1891. Näytelmäkirjailija **John Drydenin** (1668–1688) libretto perustuu pikemminkin brittien ja saksien taisteluihin kuin myyttiseen Camelot-legendaan. Ihmishahmojen lisäksi tarinassa on kuitenkin tilaa myös taikuri Merlinille, seireeneille, Panille ja Venukselle. Vain puolikkaaksi oopperaksi sen tekevät

pitkät puhutut jaksot, joita suosittiin Englannissa.

Passacaglia *How happy the Lover* kuullaan nyt orkesteriversiona. Draaman viidennessä kohtauksessa Arthur raivaa tietään läpi lumotun metsän kohti vihollisen linnaa ja iskee miekallaan puuhun, joka voihtaisee ja alkaa vuotaa verta. Arthur luulee vahingoittaneensa rakasta Emmelineään, mutta lopulta selviää, että kyse olikin vain ilkeän haltija Grimbaldin tempusta. ”Sello saa tenorin osan, puhaltajat ovat kuoron osassa ja tulkinta on todella pateettinen”, Häkkinen nauraa.

Italian Cremonassa syntyneen **Claudio Monteverdin** lahjakkuus oli ilmeistä jo varhain. Ensimmäisen sävellyksensä ilmestyessä kustannettuna nuottina, hän oli vain 15-vuotias. Parikymmenvuotiaana Monteverdi oli jo useita teoksia julkaissut säveltäjä. Claudio Monteverdi on mitä suurimmassa määrin vokaalimusiikin säveltäjä. Etupäässä maallista musiikkia käsittävässä tuotannossa on kaikkiaan yhdeksän madrigaalikirjaa, joista viimeinen julkaistiin postuumisti säveltäjän kuoleman jälkeen. Madrigaalit ovat yksi- tai moniäänisiä lauluja, joiden aiheet vaihtelevat kirkollisista maallisen eroottisiin.

Monteverdi sävelsi Mantovan hovissa ensimmäisen merkittävän oopperan. *Orfeus* sisältää kaiken sen, millä Verdi ja Wagner huipensivat tämän firenzeläisen renessanssikeksinnön 250 vuotta myöhemmin. Siirryttyään Venetsiaan 1613 Monteverdi toimi Markuksen katedraalin musiikkijohtajana ja keskittyi etupäässä kirkolliseen musiikkiin.

1630-luvulla ooppera pelasti rutosta ja epävakaasta taloudesta kärsivän Venetsian. Kaupunkiin perustettiin useita julkisia oopperataloja, joiden tarjonta työllisti muusikoita ja ilahdutti asukkaita. Monteverdi oli jo iäkäs mies, mutta yhä huomattavan tuottelias. Vuonna 1608 valmistunut näyttämöteos *L'Arianna* tuotettiin uudelleen Venetsiassa vuonna 1640, ja vuoteen 1642 mennessä Monteverdi sävelsi kaksi

uutta oopperaa. *Odyссеuksen paluu kotimaahan* kantaesitettiin Venetsian karnevaalikaudella 1640 Teatro Santi Giovanni e Paolossa, jolloin Monteverdi oli yli 70-vuotias, ja nautti suurta arvostusta. *Poppean kruunaus* valmistui 1642 ja jäi säveltäjän viimeiseksi. Kaikkia Monteverdin oopperoita esitetään yhä.

Matias Häkkinen on enimmäkseen cembalisti, mutta soittaa myös urkua, pianoa, klavikordia ja joskus sähköisiäkin soittimia. Urkumusiikin suurella nimellä, **Dietrich Buxtehude**lla, on siis paikkansa Häkkisen suunnittelemassa konsertissa. Buxtehudea pidetään saksalaisena tai tanskalaisena, näkökulmasta riippuen. Hän asui suuren osan elämästään Lyypekissä, mutta syntyi 1637 Tanskassa, jossa hänen isänsä toimi urkurina Helsingborgin ja Helsingørin kirkoissa.

Lyypekkiin Buxtehude asettui saatuaan Marian kirkon urkurin viran vuonna 1688. Hänen maineensa säveltäjänä oli valtava, ja kaupungista tuli ajan musiikillinen pyhiinvaelluskohde. Nuori Händel vieraili tapaamassa Buxtehudea 1703, ja nuori **Johann Sebastian Bach** teki kuuluisan satojen kilometrien kävelymatkan vuonna 1705 päästäkseen tapaamaan mestaria. Molemmilla nuorukaisilla välkkyi mielessä mahdollisuus päästä Buxtehuden seuraajaksi tämän urkurivirkaan, mutta kun ehtona oli Buxtehuden tyttären naiminen, haaveet kuivuivat kasaan. Buxtehude oli myös itse avioitunut edeltäjänsä tyttären kanssa, ja käytäntö oli sinänsä melko yleinen.

Urkurin virkoihin barokin ajan Euroopassa kuului kirkon, kaupungin ja kaupunkilaisten tilaisuuksien musiikista huolehtiminen. Buxtehude tunnetaan etupäässä urkumusiikista. Suurin osa hänen teoksistaan cembalolle on kadonnut, ja valtaosa vokaalimusiikista on kantaatteja. Vuonna 1666 valmistunut *Alles was ihr tut* on todennäköisesti sävelletty jumalanpalvelukseen viidentenä sunnuntaina

loppiaisesta (tänä vuonna 10.2.). Buxtehuden kuoltua vuonna 1707 kirkko löysi hänelle seuraajan, joka otti vaimokseen säveltäjän tyttären Anna Margaretan.

Matias Häkkiselle musiikin historiallinen konteksti on läsnä kaikessa musiikissa. Siksi hän vierastaa ajatusta rajojen rikkomisesta. ”En ylimalkaan ajattele musiikkia erilaisina genreinä. Länsimaisella musiikkikulttuurilla on juuri, josta kasvaa erilaisia ja erikokoisia oksia.” Tässä konsertissa tuoreimpia oksia edustaa virolaisen **Arvo Pärtin** *Summa*. Aikamme merkittävimpiin säveltäjiin kuuluvan Pärtin sävelkielille on tunnusomaista keskiaikaisen liturgian vaikutteet ja kauneus, joka perustuu yksinkertaisuuteen.

Summa on alun perin vuonna 1977 kuorolle kirjoitettu hengellinen teos latinalaisen uskontunnustuksen tekstiin. Arvo Pärt teki *Summasta* version jousille vuonna 1991. ”Olen oppinut arvostamaan Arvo Pärtin musiikkia, ja tässä ohjelmassa oli täydellinen paikka hänen teokselleen. Se lokshti paikalleen sävellajia myöten”, Matias Häkkinen toteaa.

Uudelta aikakaudelta oleva teos myös osoittaa näkyvän muutoksen konserttikäytännössä. Pärtin teoksessa Matias Häkkinen luopuu paikastaan soittimensa takana. ”Tämä teos on aikakaudelta, jolloin kapellimestari johtaa orkesteria sen edestä ja usein korokkeelta.”

Takaisin varhaisempiin käytäntöihin siirrytään barokin ja koko musiikin historian jättiläisten Johann Sebastian Bachin ja Georg Friedrich Händelin teoksissa. Orkesterisarjansa nro 3 valmistuessa 1731 Johann Sebastian Bach oli toista kertaa naimisissa, 20 lapsen isä, toimi Tuomaskoulun urkurina ja asui Leipzigissa, jossa vietti koko lopun elämänsä. Kaikissa neljässä orkesterisarjassa Bachin esimerkkinä oli suosituksi tullut ranskalainen sarja. Se alkoi mahtipontisella alkusoitolla, jonka aikana kuningas

asteli sisään saliin. Sen jälkeen kuultiin sarja hovissa suosittuja tansseja. Ranskalaisista sarjoista Bach pudotti pois *allemanden*, sen ainoan saksalaisen tanssin, jonka korvasi *gavotilla*, *menuetilla* tai *bourréeella*.

Huilulle, oboelle, rummuille, jousille ja basso continuoille sävelletyn orkesterisarjan ensimmäinen osa on miltei viulukonsertto. Sarjan toinen osa, kaunis ja levollinen *Air* on yksi klassisen musiikin ”hittikappaleista”, ja tekee tietä tanssirytmeissä liikkuville kolmelle seuraavalle osalle.

Toisin kuin Bach, joka ei koskaan matkustanut saksankielisen alueen ulkopuolelle, **Georg Friedrich Händel** oli suorastaan kosmopoliitti. Saksan Hallessa syntynyt Händel vietti vuosia matkustellen Italiassa, vieraili Alankomaissa ja asettui lopulta Englantiin, jolloin hänen nimestään pudotettiin ä:n päältä turhat pisteet.

Händel sai kansainvälistä nimeä jo Italian vuosinaan, jolloin hän omaksui italialaisen oopperatyylin. Hänen ensimmäinen oopperansa *Almira* kantaesitettiin Hampurissa vuonna 1705. Italiassa 1706–1710 syntyi kaksi oopperaa, joista *Agrippina* oli valtava menestys. Sen myötä hän sai nimityksen kapellimestariksi Hannoverin vaaliruhtinaan, tulevan Englannin kuninkaan Yrjö I:n hoviin ja muutti Englantiin. Uuden kotimaan aristokratia ja älymystö ottivat Händelin erinomaisesti vastaan.

Manner-Euroopassa Händel kävi enää muutamia kertoja. Britannian kansalainen hänestä tuli 1727, mikä mahdollisti myös nimityksen Kuninkaallisen kapellin säveltäjäksi. Vuonna 1718 valmistunut pastoraaliooppera *Acis ja Galatea* on hovin huviksi kirjoitettu yksinkertaiseen maalaismaisemaan sijoittuva teos, jossa on runsaasti nokkeluuksia, huumoria ja itseironiaa. Händelin suosituin näyttämöteos on edelleen ohjelmistoissa, ja yksi sen merkittävimmistä muokkaajista oli Mozart.

”Muffatin kappaleesta olin heti varma. Muita mietin hetken”, kertoo Matias Häkkinen konserttiohjelman suunnittelusta. Osaan illan teoksista hän on myös tehnyt sovituksia. ”On tärkeää ottaa kantaa siihen, minä aikana ja missä kontekstissa musiikkikappale on valmis teos. Olen sorkkinut kaikkia ohjelman kappaleita”, Häkkinen kertoo. ”Sorkkiminen” on tässä tapauksessa stemmojen täydentämistä, sillä barokin aikana nuotteihin merkittiin vielä melko viitteellisesti informaatiota. ”Instrumentaatio oli melko vapaa. Joissakin tapauksissa lisäsin ääniä ja kirjoitin kokonaan uusia. Muffatin sonaattiin muokasin uuden instrumentaation sellaiseksi, kuin sen nähdäkseni pitäisi olla.”

Georg Muffat oli johtava ranskalaisen ja italialaisen tyylin sekoittaja. Hän toimi Molsheimin ja Strasbourgin katedraalien urkurina ja sai nimityksen Salzburgin arkkipiispan urkuriksi 1678. Vuonna 1681 hän lähti Italiaan, jossa opiskeli mm. **Arcangelo Corellin** oppilaana. Hän asui jonkin aikaa myös Pariisissa ja opiskeli **Jean-Baptiste Lullyn** johdolla. Muffat piti itseään saksalaisena, vaikka hänen vanhempansa olivat skotteja ja hän syntyi nykyisen Ranskan alueella.

Muffatin säilyneessä tuotannossa on lähinnä orkesteriteoksia, oopperat ovat kadonneet. *Armonico Tributo* on viiden sonaatin kokoelma vuodelta 1682. Muffat itse mainitsi joustavan käytännöllisesti sonaattien sopivan ”sekä pienille että suurille kokoonpanoille”. Sonaatti nro viisi alkaa vaikuttavalla *Allemandalla*. Monimutkainen *Fuuga* jää kahden *Adagion* väliin ja teos päättyy samanlaisena toistuvalla sointukululle rakentuvaan hypnoottiseen *Passacagliaan*. ”Se on sopiva kuvaus koko konsertin yleisilmeelle”, sanoo Matias Häkkinen.

Aamulehden
tilaaja,
kuuntele maksutta
kuukauden
äänikirja!

Kirjallisuutta korville

Kuuntele kuukausittain vaihtuva,
kulttuuritoimituksen valitsema **äänikirja**
Aamulehden sovelluksessa

AAMULEHTI

TAMPERE FILHARMONIAN Liity Pro Orchestraan **YSTÄVÄT**

Pro Orchestran jäseniä yhdistää kiinnostus klassiseen musiikkiin. Liittymällä joukkoomme saat eturivin paikan tutustua Tampere Filharmoniaan, osallistut mielenkiintoiseen toimintaan, tutustut musiikin ystäviin ja tuet orkesterin menestystä. Tapaat kapellimestareita, solisteja, orkesterilaisia ja muita musiikin asiantuntijoita. Järjestämme myös musiikkimatkoja.

Meillä on myyntipiste orkesterin kausikorttikonserteissa. Liity jäseneksi kotisivuilla tai lämpiön myyntipisteessä.

 Olemme myös Facebookissa. www.proorchestra.fi

Kuva Jussi Virkkumaa

Yli 25 vuotta toimintaa Tampere Filharmonian rinnalla

To 21.2. klo 18
Pe 22.2. klo 18
Tampere-talon Pieni sali

Lastenkonsertti I ja II: ELÄINTEN KARNEVAALI

TAMPERE FILHARMONIA
Eero Lehtimäki, kapellimestari
Satu Sopanen, kertoja ja laululeikkien vetäjä

Camille Saint-Saëns:
Eläinten karnevaali
Soitinesittelyjä konsertin jälkeen

Kaikki liput 10 €
Ikäsuositus vähintään 3 vuotta
Konsertin arvioitu päättymisaika
on noin klo 18.45

YHTEISTARJOUS
lastenkonserttiin
ja Muumimuseoon,
liput yht. 18 €/aikuisen,
12 €/lapsi
(norm. 22/16 €)

TAMPERE FILHARMONIA

Pe 8.3. klo 19
Tampere-talon Iso sali

VIRTA JA TULLILINTU

TAMPERE FILHARMONIA
Cathrine Winnes, kapellimestari
Mackenzie Melemed, piano

Bacewicz: Orkesterialkusoitto
Palmgren: Pianokonsertto nro 2 "Virta"
Boulanger: D'un soir triste (Surullinen ilta)
Stravinsky: Tullilintu

Teokset tutuksi -tilaisuus klo 18, vapaa pääsy
Konsertissa on toiminnallinen
lapsiparkki 3-12 -vuotiaalle 6/8 €
Konsertin arvioitu päättymisaika on klo 20.45

Liput: 27/20/12/6 €

TAMPERE FILHARMONIA

TAMPERE FILHARMONIAN

FAUNIEN ILTAPÄIVÄ -KAMARIMUSIIKKISARJA

Su 31.3. klo 15
Adams: Fellow Traveler
Ruskeepää: Articles for five, kantaesitys
Schubert: Jousikvartetto nro 14 d-molli
"Tyttö ja kuolema"

Su 28.4. klo 15
Babajanian: Pianotrio
Schnittke: Moz-Art
Mozart: Serenadi nro 12 c-molli

Konsertit Tampere-talon Pienessä salissa
Liput 12/6 €
Tampere-talon lipunmyynti,
Kulttuurimyyntiä Aplodi ja www.lippu.fi

Nuori kuuntelija -klubin jäsenet (16-26 v.) 0 €

www.tamperefilharmonia.fi/konsertit

Pe 12.4. klo 19
Elokuvakonsertti
Tampere-talon Iso sali

LOUD SILENTS FESTIVAL:

LAULU TULIPUNAISESTA KUKASTA

TAMPERE FILHARMONIA
Günter Buchwald, kapellimestari

Mauritz Stiller: Laulu tulipunaisesta
kukasta (1919)

Jonne Valtonen: Uusi musiikki elokuvaan,
kantaesitys, Tampere Filharmonian tilaus

Konsertti päättyy noin klo 21.15 ja siinä on väliaika.
Teokset tutuiksi klo 18 Tampere-talossa, vapaa pääsy.
Konsertissa on Lapsiparkki 3-12-vuotiaille (6/8 €)
klo 18.30.

Liput 27/20/12/6 €

LOUD SILENTS

TAMPERE FILHARMONIA

To 18.4. klo 19
Tampere-talon Iso sali

KIIRASTORSTAIN KONSERTTI:

SIELUNMESSU JA GRAALIN MALJA

TAMPERE FILHARMONIA

Andrew Gourlay, kapellimestari

Monica Groop, mezzosopraano

Tommi Hakala, baritoni

Tampereen Filharmoninen Kuoro

Maurice Duruflé: Requiem

Richard Wagner: Parsifal-sarja (Gourlay)

Liput 27/20/12/6 €

Konsertissa on toiminnallinen
lapsiparkki 3-12-vuotiaille 6/8 €

TAMPERE FILHARMONIA